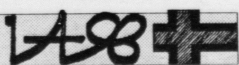

Sjálvstýrisflokkurin

Hvat bjóða vit teimum brekaðu

Hvørja ferð val stendur fyri durum, so er tað ikki smávægis, ið verður lovað, serliga tá tað kemur til tey gomlu, brekaðu og sjúku.

Sum starvsfólk, har nógvir av hesum bólkum eru umboðaðir, so er tað sera hugstoytt at sanna, at tá valið er av, so er tað summir bólkir, ið eru heilt burturgloymdir. Um vit eitt nú hugsa um, at tað er so stutt síðani, at vit høvdu ár teirra brekaðu, so er tað sera undrunarvert at siggja, hvussu lítið verður hugsað um tey, ið ikki hava sín fulla førleika.

Fyri stuttari tíð síðani, so var eg niðri í Løgtinginum, og tað fyrsta eg hugsaði um var, hvussu kann nakar, ið situr í rullistóli sleppa inn her?

Tað er sera hugstoytt, at landsins stovnar ikki kunnu innrætta seg soleiðis, at persónur, ið situr í rullistóli kann sleppa inn á stovnin,

uttan at møguliga fleiri fólk skulu til, fyri at bera viðkomandi inn.

Alt okkara samfelag er bygt upp uppá, at tey, ið mynda hetta samfelag, eru frísk. Alt ov lítið verður hugsað um tey, ið møguliga ikki hava sín førleika.

Eg veit væl, at tað eru summir flokkar, ið taka sær patent uppá tey sjúku og

veiku, men eru hesir flokkar ikki komnir til kort, tá tað kemur til tey brekaðu?

Hvussu nógvir stovnar eru í dag, ið kunnu siga, at teirra framtíðarætlan er lögð soleiðis til rættis, at ein kann seta hendan bólk í starv?

Vit mugu bert sanna, at tað eru fólk, ið ikki hava sama førleika sum vit, og hvussu skulu vit innrætta okkara samfelag eftir tí?

Ein kann byrja við, at teir almennu stovnarnir hava umstøður, soleiðis at tey brekaðu ótarnað kunnu koma inn og starvast á sama støði sum onnur.

Verður hugsað um hetta, tá framtíðarætlanir verða gjørdar, so er tað sera smárar fløgur, ið skulu til fyri at broyta hesi víðurskipti.

Hetta er nakað, eg, sum valevni Sjálvstýrisflokksins, vil arbeiða fyri.

Ása Djurhuus

Útjaðarapolitikkur

Føroyar eru um at detta sundur í tvey. Vit hava eitt meginøkki, har fólkatalið økist: Streymoyggjin og Eysturoyggjin, og vit hava eitt útjaðarøkki, har fólkatalið stendur í stað ella minskar: Norðoyggjar, Sandoy, Suðuroy og partvís Vágarnar.

Tað eru tey, ið halda, at henda gongdin er púra stóra, tí at tað, sum hini minna, kemur okkum til góðar. Men soleiðis kunnu vit bara ikki hugsa!

Tað er eitt eyðkenni fyri útjaðarøkkin, at alt ov nóg orka hevur verið brúkt til at berjast fyri at varðveita sekundari tænastrarnar, sum eitt nú smá posthús, illa virkandi ferðasamband, 54-tænastrar o.t.l. Hetta er verju-støða, sum onki munar í longdini.

I staðin fyri eiga vit at spyrja: hvørji virkir, stovnar og tænastrar krevjast fyri at útjaðarøkkin kunnu mennast og fyri at liviligt skal vera á hesum økjum.

Hví krevja fólk í Klaksvík ikki, at Telefonverkioð leggur onkra uppgávu innan kunningartøkni har á staðnum, heldur enn at stríðast fyri at varðveita eina gamla tænastru, sum kanska ikki hevur nakra veruliga funktion longur?

Mugu duga at siggja avleiðdu móguleikarnar

Ofta siggja vit eisini, at eitt øki fær onkran stovn, uttan tó at duga at siggja veruliga, ella vit kunnu siga avleiðdu móguleikarnar við hesum stovni. Tað ræður ofta bara

um at fáa, og so halda fast, men at fáa nakað burturúr, tað knípír sum regul.

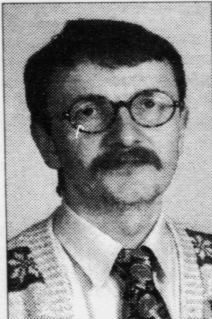
Tí hevur tað nóg stórra tyding at duga at fáa í lag eina samvinnu ella samvirkan millum teir stovnar, sum eru í økinum. Tað veri seg skúli, og stovnar ella feløg, sum til dømis fáast við ítrótt, mentunar- og frí-tíðarvirksemi og ferðavinnu, bara fyri at nevna nógur dømi.

Vit hava til dømis sæð, at nógur hevur verið gjørt til tess at fáa hægru skular settar á stovn úti um landið. At fáa slíkan stovn gevur prestisju, men mangan gloyma teir og tey, ið fáa hesar stovnar til sít øki, at ofta skulu aðrar tænastrar til, fyri at eitt nú hægru skúlarnir skulu virka eftir ætlan. Til dømis ein væl útbygd bókasavnsstøð, sum ikki bara tænar skúlanum, men øllum økinum.

Menna allar Føroyar

Spurningurin um menningina av øllum Føroyum, eisini av útjaðarøkjunum, eigur at fáa fyrsta prioritet í eini komandi løgtingssetu. Miðsavnin hevur nógvar óhepnar avleiðingar við sær: stórra eftirspurning og hægru prísir á býli, stórra trýst á ansingarstovnarnar, sosialar trupulleikar av ymsum slag, samstundis sum útjaðarøkkin vika og gerast fátækari.

Eitt komandi løgting eigur at gera sær greitt, at ein undirsjóvartunil ella fast samband um Vestmanna-

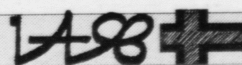

sund kann vera við til at minka um útjaðaratrupulleikarnar, men tingið eigur eisini í eini komandi figgiarlóg at avseta pening, sum er beinleiðis atlaður til menning av útjaðarøkjunum. Sjálvstýrisflokkurin fer at virka fyri at eisini útjaðarøkkin skulu mennast. Vit tosa ikki so nóg um bygdamenning, men heldur um eginmenning: tað vil siga, at íniatívið og viljin skal koma úr økinum, og so kann tað almenna hjálpa til við neyðugum stuði.

Ikki bara tilvirlarlig hugskot. Nei, vit eiga at hugsa um góðsku og veruligan tørv og um tað sum munar. Fólk í hesum økjum, sum vit her hava røpt útjaðarøkki, skulu sjálvandi hava fleiri vinnumóguleikar, men so sanniliga eisini tær tænastrar, sum gera, at fólk vilja búgva uttan fyri Havnina.

Tað ræður um at krevja, men at krevja við skili!

Erhard Jacobsen

Tjóðveldisflokkurin

Frambrot í Suðuroy

Farnu 4 árin hava vit hoyrt ikki so lítið um samferðsluvíðurskipti í Føroyum. Um Leirvíksfjørð og Vestmannaund halda menn so vænaligt samband vera, at neyðugt er við tunnum undir firði og sundi, skal ikki stóður koma í vinnulívið og menningina annars í hesum økjum.

Um Suðuroyarfjørð hava vit áleið nakað tað sama mynstrið um vikuna, sum hinir hava um dagin, men her verður hildið væl til standa. Nærum eingin tekur hesa farleið upp á tungu, og so slettis ikki nakar við politiskari ábyrgd.

Suðuroyggjin hevur tveir høvuðstruppleikar á samferðslukinum. Annar er um fjørðin, og hin er um Hovseg.

Tann fyrri loystu vit úr lagdi fyri fjórðingslóg síðani við keypinum av Smyrli, og síðani tryggjaði vit hann enn betur við keypinum av Teistanum.

I báðum førum var tað Tjóðveldisflokkurin í Tinganesi, sum stóð aftanfyri frambrotin.

Síðani tá hevur farleiðinongan góðan átt, og harafturat hevur hon verið fyri beinleiðis afturstigið við gávubævinum til italiu-menn. Ein komandi oljuvinna hevur harliga brúk

fyri Teistanum, men hon kemur neyvan higur, um samferðslumynstrið stendur við og versnar.

Fleiri uppløgd høvi - eitt nú hesuferð Smyrli fer í dokk - hava verið til at bróta uppúr nýggjum, eitt nú við at royna onnur skipaslag, td. katamaranar, afturat Smyrli á hesi leið. Eisini átti móguleikar fyri smærri flogfórum, ið nytta 850 metra grúsvøll, at verið kannaðir.

Stórsti meingbogin um Suðuroyarfjørð er ikki stóddin á Smyrli. Hon er á einari leið, og eingin suðringur vil av við Smyrli. Tað stendur rimmarfast.

Hinvegin er stórur tørvur á at menna titlleikan, sum er ov lítill, og sum serliga

vinnulívið líðir undir.

Oyggin fær ikki tær neyðugu tænastraveitingarnar, tí at sambandið er ov tvørligt. Neyvar kanningar áttu tí at veri gjørdar fyri at finna fram til, hvørjar skynsamligar ábøtur kunnu fremjast.

Um Hovseggin er ein fløskuhálsur, sum ikki kann livast við framyvir.

Vegurin um Eggina er ikki nútíðarhóskandi, og treingir undir øllum umstøðum til ábøtur. Ein breiðing av vegnum kostar meira enn eitt berghol, og er tí skilaleys. Tí vilja vit nakað annað, skjótari, betri og býligari. Tað er eitt berhol millum Øravík og Hov.

Heilsu- og skúlaverkið setur stór krøv til dagligu samferðsluna og komandi oljuvinnan og ferðamannavinnan, sum vit sjálvandi skulu hava okkara part av her suðuri, setur ikki minni krøv.

Sum skjótast eigur berg-holsleiðin millum norðaru og sunnaru helvt av Suðuroynni at koma á figgiarlógina. Tvinni uppskot eru, og liggur kostnaðurin um 100 til 120 mió.kr. Figgiarlig orka eigur at vera útvegað til hetta arbeiði, sum er eitt náttúrligt framhald av tí virksemi, ið verið hevur í oynni.

Hergeir Nielsen

Fólkaflokkurin

Kalsoyggjin farin í søguna sum útoyggj?

Sambært krommisorium hjá kommununevndini skal nevndin koma við tilmæli um mógulig serskipanir viðvíkjandi útoyggjunum.

I hesum sambandi hevur kommununevndin útvald tær fyra kommunurnar, sum hon heldur eru/umboða útoyggjarnar í Føroyum og boðað teimum til fundar. Harfímillum er ikki Kalsoyggjin.

Ikki ein útoyggj

Hetta sigur í skrivandi lótu so mikið sum at kommununevndin hevur gjørt av, áðrenn hon hevur tosað við útoyggjafólkini í Kalsoynni, at Kalsoyggjin er eingin útoyggj. Eisini sigur hetta so mikið sum at nevndin metir víðurskiptini í Kalsoynni vera so líti teimum í Klaksvík at neyðugt er ikki við nakrari serskipan fyri Kalsoynna.

Heilt burtur við

At hetta er skotið langt við síðuna av og er at vanvirða

fleiri av okkara útoyggjum, skilja bara tey sum geva útoyggjunum ans og ynskja av varðveita tær sum búpláss.

Bakbitnar

Tað má kennast tungt hjá teimum útoyggjum sum eftir tógvið stríð hava fingið ferðasambandið eitt sindur betur, men langt frá nótandi, at verða soleiðis viðfarnar av landsins myndug-

leikum at tær ikki verða virðar eitt orð og sleppa at svara fyri seg sjálvar. Og hjá okkum sum royna at bota um ferðasambandið tykist tað hugstoytt og drepani fyri virkshug at siggja, hvussu myndugleikar vanda framburði til bakbit.

Tí krevst...

at vit seta fólk á ting, sum virða alt føroya land - eisini útoyggjarnar.

Tí heiti eg á allar Norðingar eisini tykkum Klaksvíkingar, sum hava hjartað á útoyggj, um at hugsa um hetta valdagin 30. apríl.

Svínoy á summarmála 1998

Jógvan Edmund á Geilini
Svínoy
valevni á lista A